

Η πλάνη του λαϊκισμού

Γιώργος Δρακούλης

Όλοι γνωρίζουμε ότι τα πράγματα είναι δύσκολα για τους πολίτες, όλοι γνωρίζουμε τις σκληρές θυσίες του ελληνικού λαού. Ωστόσο ύστερα από τέσσερα χρόνια Μνημονίου, αρχίζει

να διαφαίνεται έστω και αχνά λίγο φως στο σκοτάδι της αβεβαιότητας όλης αυτής της περιόδου.

Σαφώς υπάρχουν αστοχίες και αδικίες που πρέπει να αποκατασταθούν άμεσα, αλλά όσοι δεν βλέπουν ότι οι τολμηρές μεταρρυθμίσεις και οι πολιτικές τομές είναι αναγκαίο να συ-

νεχιστούν και εκτοξεύουν λαϊκίστικες κορόνες, εμπαίζουν τους πολίτες. Φυσικά, μιλάμε όχι για μεταρρυθμίσεις που πλιੱπτουν την κοινωνική συνοχή, αλλά για μεταρρυθμίσεις απαραίτητες για την ομαλή λειτουργία του κράτους και την κοινωνική πρόοδο.

Δυστυχώς, όμως, το πνεύμα του

λαϊκισμού από όποιον κομματικό χώρο και αν εκπορεύεται, επιδιώκει να διαβρώσει κάθε πρόοδο που σημειώνει η χώρα μας. Οι «σειρήνες» του λαϊκισμού, μη έχοντας να προτείνουν κάποια ρεαλιστική εναλλακτική λύση για το πρόβλημα χρέους της χώρας μας, επιδίδονται στην πειθώ της πλάνης και στη δημαγωγία, πουλώντας την υπερβολή και την κενότητα ως πολιτική αρετή. Οι διάφοροι πατριδοκάπηλοι εκμεταλλεύονται συστηματικά την αγωνία και την αγανάκτηση των πολιτών και καλλιεργούν τη μιζέρια, γιατί τρέφονται από αυτή. Αλήθεια, οι «επαναστάτες» του Rolex, των Burberry και της Louis Vuitton, που είναι κριτές των πάντων, καταλαβαίνουν τι θα πει να εργάζεται κάποιος για τα προς το ζην, την ώρα που κοσμεί το χέρι τους προϊόν αξίας τόσης ή και περισσότερης από το ετήσιο εισόδημα ενός απλού πολίτη;

Το λαϊκίστικο πολιτικό συνονθύλευμα δεν θέλει να αλλάξει η χώρα, δεν το συμφέρει να αλλάξει η χώρα. Προτιμούν την προτεραιότητα κατάσταση των δανειακών, της μίζας, της διαφθοράς, της καρέκλας, των πελατειακών σχέσεων και της εξυπηρέτησης των προσωπικών συμφερόντων – μια κατάσταση που μας οδήγησε στα σημερινά κοινωνικά αδιέξοδα. Όσοι λένε λόγια αρεστά στην κοινωνία και όχι αλήθειες, σε καμία περίπτωση δεν θα διορθώσουν τα κακώς κείμενα. Σιγά σιγά, οι μάσκες πέφτουν και αποκαλύπτεται η πραγματική αντίθεση στο πεδίο της πολιτικής διαμάχης!

Αποφασιστικές μεταρρυθμίσεις ή λαϊκισμός, αυτό είναι το δίπολο. Ο λαϊκισμός είναι πολυπρόσωπος, με ένα κοινό χαρακτηριστικό σε όλες του τις εκφάνσεις, το αδιέξοδο. Χρησιμοποιείται οριστική ρήξη με το παρελθόν αν θέλουμε να ξεφύγουμε από αυτόν. Η κοινωνία επιζητά νέους δρόμους, διψάει για ιδέες ανανέωσης, μεταρρυθμίσεων και δημιουργίας. Τις άλλες, του «χθες», ούτε τις θέλει ούτε τις αντέχει πια!